

normalt sammenligner os med. Det slås indledningsvis fast, at det kort og godt handler om at gøre Danmark til en førende IT-nation, samtidig med at vi vil bevare de bedste værdier i velfærdssamfundet.

Nu er det jo ikke nødvendigvis to uafhængige og måske modsatrettede mål. Jeg tror, at en massiv udvikling netop på IT-området er en betingelse for, at de bedste værdier bevares i velfærdssamfundet.

Ifølge redegørelsen har Danmark mange muligheder for at nå målet, idet danskerne har den største parathed til at møde fremtidens udfordringer. Vi har en veludbygget teleinfrastruktur og en stor udbredelse af Internet. Danskerne er veluddannede og har et fleksibelt uddannelsessystem. Vores erhvervsstruktur består af relativt små virksomheder med stort omstillingspotentiale, og, som det hævdes, har vi en velfungerende offentlig sektor. I negativ retning taler imidlertid, at denne offentlige sektor er meget sektoropdelt, hvilket vanskeliggør en koordineret omstillingsproces.

Regeringen har lagt vægt på, at det er nødvendigt at prioritere, herunder at vurdere, hvad der er en politisk opgave, og hvad vi kan overlade til markedet og andre aktører. Det er helt klart, at i de 37 initiativer, der skal sættes i værk i år 2000, fokuseres der meget på borgernes og de uddannelsessøgendes muligheder for at udnytte de muligheder, der ligger i udbygningen af netværkssamfundet. Og jeg er ganske enig i denne prioritering, selv om man nok kunne have ønsket sig, at der også sideløbende ville blive taget initiativer til styrkelse af erhvervslivets konkurrenceevne, særlig med henblik på udnyttelsen af telekommunikation og handel på tværs af landegrænserne.

Allerede i forbindelse med liberaliseringen af telemarkedet er der taget hul på en billigere og mere konkurrencedygtig adgang til telemarkedet. I redegørelsen følges der op på dette med initiativer til udbud af frekvenser til etablering af en række nye abonnentnet i Danmark, udbygning af teknologien med mere mobil kommunikation og bærbare apparater, en række stramninger, som skal sikre reel konkurrence for alle teleselskaber på markedet samt indførelse af en forbedret nød- og beredskabskommunikationssystem, det såkaldte TETRA.

I redegørelsen lægges der meget vægt på borgernes sikkerhed og på, at borgerne kan kommunikere med det offentlige på en sikker, hurtig og effektiv måde, herunder at der udvik-

les sprogteknologiske værktøjer, som automatisk kan oversætte tekster fra dansk til andre sprog og omvendt.

Redegørelsen forudsætter, at alle borgere efterhånden bliver forsynet med telekommunikationsudstyr og adgang til Internettet, og at dette bliver lige så naturligt, som det eksempelvis er at benytte en telefon. Derfor kan det også undre lidt, at folkebibliotekerne så massivt skal inddrages i netværkssamfundet med hensyn til at stå til rådighed for borgerbetjeningen. Meningen er jo netop, at borgerne uden for bibliotekets og de offentlige myndigheders åbningstid hjemme i deres egen stue kan sidde og søge information og rette henvendelse til det offentlige.

Men der er naturligvis altid nogle borgere, som privat aldrig får adgang til den nye informationsteknologi, og for dem skal der selvfølgelig også være muligheder for at benytte informationsteknologiens muligheder.

En udbygning af folkebibliotekerne i netværkssamfundet kræver imidlertid meget store kommunale ressourcer, og regeringen kan ikke bare forpligte kommunerne til at øge deres budgetter på dette område fortsat millionbeløb, samtidig med at man formentlig fortsat vil forlange, at kommunerne holder udgifterne i ro.

Initiativerne på uddannelsesområdet er prisværdige. Selvfølgelig skal IT indgå som en naturlig del af fjernundervisning og muligheden for at gennemføre undervisning og eksamen via Internettet, ligesom universiteterne skal fokusere på anvendelsen og integrationen af udbud af IT-baserede studier.

Forslaget om at tilbyde en hjemmeside til alle studerende er også en god idé, som DF gennem et beslutningsforslag har støttet. Og selvfølgelig skal IT fremover indgå som et integreret element i alle fag på læreanstalterne.

Det lyder smukt, at alle borgere uanset alder, skolemæssig baggrund og bopæl skal have mulighed for at fastholde og udvikle de nye kompetencer, der efterspørges i netværkssamfundet, og det er der vel ingen der kan være uenig i.

Det kan derfor skuffe lidt, når der i redegørelsen ikke ofres særlig meget på folkeskolens undervisning inden for IT. Ja, faktisk burde det have været således, at børn allerede fra børnehavealderen blev gjort fortrolige med mediet. Det er jo netop den kommende generation, der nu går i folkeskole, som skal udnytte og virkeliggøre udviklingen inden for informationsteknologi i konkrete handlinger.